

Δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 5, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/126/ΕΕ, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το ενωσιακό δίκτυο αδειών οδήγησης όταν το δίκτυο αυτό τεθεί σε λειτουργία. Το σχετικό με τις άδειες οδήγησης δίκτυο της Ένωσης (RESPER) έχει δημιουργηθεί, τέθηκε δε σε λειτουργία στις 19 Ιανουαρίου 2013. Δεδομένου ότι η Φινλανδία δεν εντάχθηκε στο ως άνω δίκτυο (RESPER), δεν είναι δυνατός ο έλεγχος μέσω αυτού της πληρώσεως των προϋποθέσεων εκδόσεως αδειών οδήγησης. Τα λοιπά κράτη μέλη αδυνατούν να ελέγξουν σε συνεργασία με τις φινλανδικές αρχές τις προϋποθέσεις χορηγήσεως αδειών οδήγησης και δεν μπορούν να ανταλλάσσουν στοιχεία με τις αρχές αυτές μέσω του εν λόγω δικτύου. Επομένως, δεν είναι δυνατή η ανταλλαγή πληροφοριών με τη Φινλανδία σύμφωνα με το άρθρο 15 της οδηγίας 2006/126/ΕΕ μέσω του δικτύου αυτού.

(¹) ΕΕ L 403, σ. 18

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-58/16)

(2016/C 118/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls και L. Nicolae)

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις της από τα άρθρα 2, παράγραφος 3, 6, 7 και 9 της οδηγίας 2005/65/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την ενίσχυση της ασφαλείας των λιμένων, καθόσον δεν εξασφάλισε ως προς όλους τους λιμένες της Βόρειας Ρηνανίας–Βεστφαλίας τον προσδιορισμό των ορίων του λιμένα, την έγκριση αξιολογήσεων ασφαλείας και σχεδίων ασφαλείας λιμένα, καθώς και υπευθύνου ασφαλείας λιμένα.
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 6 της οδηγίας 2005/65/ΕΚ, τα κράτη μέλη οφείλουν να μεριμνούν για την πραγματοποίηση και την εκ μέρους τους έγκριση αξιολογήσεων ασφαλείας για τον κάθε λιμένα ο οποίος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας. Οι ως άνω αξιολογήσεις ασφαλείας πρέπει, κατά το παράρτημα I της οδηγίας, να περιλαμβάνουν τον προσδιορισμό όλων των περιοχών οι οποίες έχουν σχέση με την ασφάλεια του λιμένα, και μεταξύ άλλων τα όρια του λιμένα.

Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 3, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν για κάθε λιμένα τα όριά του, λαμβανόμενων δεόντως υπόψη των στοιχείων που προκύπτουν από την αξιολόγηση ασφαλείας του λιμένα. Η παράγραφος 4 αφορά την περίπτωση στην οποία τα όρια λιμενικής εγκαταστάσεως κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 725/2004 (²) καλύπτουν όντως τον λιμένα.

Από την πραγματοποιηθείσα το 2013 επιθεώρηση προέκυψε ότι δεν υφίστανται αξιολογήσεις ασφαλείας για τουλάχιστον ένδεκα από τους εμπόλιμους στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2005/65/ΕΚ λιμένες της Βόρειας Ρηνανίας–Βεστφαλίας. Από τις περαιτέρω ανταλλαγείσες επιστολές προκύπτει ότι η κατάσταση αυτή δεν έχει μεταβληθεί μέχρι στιγμής.

Τουλάχιστον στον ίδιο βαθμό δεν έχει χωρήσει προσδιορισμός των ορίων των λιμένων, καθόσον ο προσδιορισμός των ορίων αυτών, όπως εκτέθηκε ανωτέρω, βασίζεται στην αξιολόγηση ασφαλείας.

Είναι κατά συνέπεια βέβαιο ότι η Γερμανία δεν έχει εφαρμόσει ορθώς τα άρθρα 2, παράγραφος 3, και 6 της οδηγίας 2005/65/EK.

Κατά το άρθρο 7 της οδηγίας 2005/65/EK, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν την κατάρτιση σχεδίου ασφαλείας για κάθε λιμένα ο οποίος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και την έγκριση του σχεδίου αυτού από το αντίστοιχο κράτος μέλος.

Στο από 21 Αυγούστου 2013 έγγραφό τους, οι γερμανικές αρχές δέχθηκαν ότι δεν υφίσταντο σχέδια ασφαλείας για ένδεκα από τους εμπίπτοντες στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2005/65/EK λιμένες της Βόρειας Ρηνανίας–Βεστφαλίας. Από τις περαιτέρω ανταλλαγείσες επιστολές προκύπτει ότι η κατάσταση αυτή δεν έχει μεταβληθεί μέχρι στιγμής.

Συνάγεται επομένως με βεβαιότητα ότι η Γερμανία δεν έχει εφαρμόσει ορθώς το άρθρο 7 της οδηγίας 2005/65/EK.

Κατά το άρθρο 9 της οδηγίας 2005/65/EK, για τον κάθε εμπίπτοντα στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας λιμένα πρέπει να εγκρίνεται υπεύθυνος ασφαλείας λιμένα.

Στο από 21 Αυγούστου 2013 έγγραφό τους, οι γερμανικές αρχές δέχθηκαν ότι για διάφορους εμπίπτοντες στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας λιμένες της Βόρειας Ρηνανίας–Βεστφαλίας δεν είχαν εγκριθεί τέτοιοι υπεύθυνοι ασφαλείας. Από τις περαιτέρω ανταλλαγείσες επιστολές προκύπτει ότι η κατάσταση αυτή δεν έχει μεταβληθεί μέχρι στιγμής.

Συνάγεται επομένως με βεβαιότητα ότι η Γερμανία δεν έχει εφαρμόσει ορθώς το άρθρο 9 της οδηγίας 2005/65/EK.

(¹) EE L 310, σ. 28.

(²) EE L 129, σ. 6.

Αναίρεση που άσκησαν στις 5 Φεβρουαρίου 2016 η Comunidad Autónoma del País Vasco και η Itelazpi, S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 26 Νοεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco και Itelazpi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-66/16 P)

(2016/C 118/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Comunidad Autónoma del País Vasco και Itelazpi, S.A. (εκπρόσωποι: J. L. Buendía Sierra και A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και SES Astra

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2015·
- να αποφανθεί οριστικά επί της προσφυγής και να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2013 (¹)·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση επικυρώθηκε απόφαση της Επιτροπής περί κρατικών ενισχύσεων σχετικά με διάφορα μέτρα που έλαβαν οι ισπανικές δημόσιες αρχές προκειμένου να διασφαλίσουν ότι το σήμα της επίγειας δικτυακής (TDT) θα φτάσει στις απομακρυσμένες περιοχές στις οποίες ζει το 2,5 % του πληθυσμού. Οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παραδέχτηκε στην απόφασή της ότι, από ουσιαστικής απόψεως, η αγορά δεν θα παρείχε την υπηρεσία αυτή ελλείψει δημόσιας παρεμβάσεως. Παρά ταύτα, αμφισβήτησε ότι επρόκειτο περί υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ), καθόσον η επίμαχη υπηρεσία, από τυπικής απόψεως, ούτε προσδιορίσθηκε «σαφώς» ούτε ανατέθηκε κατ' εντολή των δημόσιων αρχών. Εξάλλου, η Επιτροπή έκρινε ότι, εν πάση περιπτώσει, οι δημόσιες αρχές δεν είχαν την ευχέρεια να προκρίνουν την εφαρμογή συγκεκριμένης τεχνολογίας κατά την οργάνωση των ΥΓΟΣ.